

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22538/2024
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Пешић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгица Младеновић адвокат из ..., ради опозива уговора о поклону, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 889/2024 од 10.04.2024. године, у седници одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 889/2024 од 10.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 889/2024 од 10.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 3739/2022 од 09.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је због велике неблагодарности туженог према тужиоцу раскинут уговор о поклону непокретности закључен између странака и оверен код Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу под Ов1.бр. 207/10 од 16.02.2010. године. Ставом другим изреке одлучено је да се трошкови поступка не досуђују.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 889/2024 од 10.04.2024. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је због погрешне примене материјалног права благовремено изјавио ревизију на основу члана 404. ЗПП (посебна ревизија).

Чланом 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене судске заштите је опозив уговора о поклону због грубе неблагодарности поклонопримца. У парницама са овим захтевом одлука о основаности захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Степен грубе, очигледне или велике незахвалности јесте правни стандард који се цени према конкретним околностима, а пре свега према природи односа у коме су поклонодавац и поклонопримац. Стога тај стандард подразумева објективан и субјективан елемент. Објективни елемент је незахвално понашање супротно друштвено - моралним захтевима, а субјективни елемент обухвата очекивани однос између поклонодавца и поклонопримца с обзиром на њихове крвне, породичне и друге везе. За оцену овог стандарда и испуњености услова за опозив поклона због грубе неблагодарности поклонопримца јесу и правила из Параграфа 561. до 568. Српског грађанског законика, које се примењују на основу Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и за време непријатељске окупације („Службени лист ФНРЈ“, бр. 86/46, 105/46 и 96/47). Према одредби члана параграфа 566. тог законика, ко је учинио поклон не може га вратити натраг, осим особитих случајева који су предвиђени параграфом 567, према коме су то случајеви ако дародавац доцније тако осиромаша да ни живети не може, или ако поклонопримац учини велику неблагодарност према поклонодавцу наносећи му повреду животу, телу, части, нарушавајући његову слободу и имање. Међутим, овим правилом нису ограничени видови велике незахвалности поклонопримца услед које поклонодавац може опозвати или порећи поклон. Цене се све околности случаја, у којима се испољава владање поклонопримца и његови односи са поклонодавцем, полазећи од њиховог односа какав је био у време поклона па надаље, увек имајући у виду природу везе између поклонодавца и поклонопримца.

У конкретном случају, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, утврђене чињенице у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, не постоји потреба за новим тумачењем права, нити потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана.

Због изнетог, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 24.10.2017. године, а означена вредност предмета спора износи 10.000,00 динара, што не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан одношења тужбе. Како је означена вредност спора нижа од вредности прописане чланом 403. став 3. ЗПП, то је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић